

Baharatlı tuhaf bir çay karışımıyla dolu poşeti beyaz porselen bardağa özenle yerleştirmiş... Kapı çalıyor. Karşısında yaşlı bir kadın. Komşusu. Yardım istiyor. Kocasını kaybolmuş. Tezgahın üzerinde çay, adamın cebinde kaybolan yaşlı komşusunun yıpranmış kimliği. Akşamın diriltici serinliğine, sokağın hayat dolu kalabalığına karışıyor. Çakıp sönen bir ateş böceğinin uçuşunu izlercesine. İlerledikçe değişen, dönüşen, gerçekle fantastiği iç içe dokuyan anlatı; genişleyen ve daralan an, zaman, mekan. 78 Nova, ambulans sirenleri, galoş hışırtısı, kapı çingırağı, radyodan yükselen melodiler, kokinalı kadın, sokak çalgıcıları, terzi dükkanı, derme çatma açık hava sineması, üniversitenin karanlık koridorları, karanlıkta temas, delilik halleri, rüyalar, büyülü orman, mezarlık, vapur...

Murat Gülsoy'un son romanı, *Ve Ateş Bizi Tüketiyor* anlatıcının kaybolmuş yaşlı komşusunu aramaya çıkmasıyla başlıyor ve renkli, devingen, tekinsiz bir yolculuğa açılıyor. Okuma deneyiminin anlatının akıntısına kapıldığı hikayelerden. Kaybolan yaşlı adamın neye benzediğini bilmeden sokaklarda dolaşırken anlatıcıyla beraber tahminler yürütüyor, anlatıcının gecenin içine doğru yürürken keşfettiği parçalardan yaşlı adamın hayatını inşa etmeye çalışıyorsunuz. Halbuki, yola çıkılan arayışın zemini daha en başından kaygan. Anlatıcı gecenin karanlığında dolanırken aslında pek de tanımadığı yaşlı adamın hayatını kendince kurguluyor ve onun bu yarı-kör yürüyüşü okuru da güvenilirliği şüpheli bir dünyaya taşıyor.

Ve Ateş Bizi Tüketiyor yolu tekinsiz, yönü belirsiz, yolculuğu pusulasız bir labirent anlatı. *Nereye giderdim? Hiçbir şey düşünmeksizin yürümüş de olabilirdim.* Anlatıcı kendini yaşlı adamın yerine koyup yönünü tayin etmeye çalışırken okuru da peşinden sürüklüyor. Okur ise, anlatıcıdan da kör çıktığı keşif yolculuğunda, yaşlı adamın izinde sürüklenirken aslında hangisinin ardına düştüğünün belirsizliğini yaşıyor. Bu belirsizliğin yarattığı huzursuzluk metnin beklenti ve gerilim noktasını oluşturuyor ve hikaye ilerledikçe okuru yoğunlaşan bir imgeler girdabına çekiyor.

Ve Ateş Bizi Tüketiyor'un ilerledikçe birbirine eklemlenen sahnelerden oluşan, yer yer içe doğru kıvrılan yer yer dışa doğru genişleyen dinamik anlatı yapısı olay örgüsünün okunabilirliğini okuma arzusuna dönüştüren temel unsur. Yazar özellikle *Karanlığın Aynasında* ile imkanlarını sınavdığı bu yöntemi son romanında pürüzsüz bir şekilde uygulamış. Gecenin içine doğru yürüyen karakter anlatının dehlizlerinde dolaşırken oluşan sürüklenme hissiyatını bu pürüzsüzlük mümkün kılıyor. Hikaye okuru incelikle dokunmuş karmaşanın içine çekip farklı katmanlarında dolandırdıktan sonra afallamış bir şekilde ucu açık bir sona taşıyıp bırakıyor.

Romanın olay örgüsü polisiye bir hikayeyi andırıyor ve kaybolmuş yaşlı adam hikayenin merkezindeki düğüm olarak değişen anlatı parçalarını bir arada tutuyor. Fakat aslında anlatıcının yaşlı komşusunu ararken kendi içinde yaşadığı çalkantılar metni hayata dair sorgulamalara açıyor. Yaşama deneyiminin devinimselliği, bu devinimlerin zaman-mekan düzleminde yarattığı savrulmalar ve hayatın an'ların ve sürüklenişlerin birleşiminden oluşan devamlılığı baş döndürücü bir anlatıyla sorgulanıyor. Yine de tüm bu çalkantıların ve sürüklenişlerin karmaşasında yazar her seferinde okuru inceden anlatının akış yönüne doğru çekmeyi başarıyor. Bu tür kaybolma ve bulunma gelgitleri hikayenin, yürüyüşün ve yolun aslında ne kadar ustalıklarla örüldüğünü gösteriyor. *Ve Ateş Bizi Tüketiyor*'un tekinsizliğinin bu hassas dengesi romanı Gülsoy'un en iyi metinlerinden biri kılıyor.